

Ternan I verður heila-skip í trýggjar vikur

Frá mikudegnum í næstu viku verður strandfarskipið Ternan I umbygd til Heila-skip, ið fer at sigla kring oyggjarnar við fram-sýning um heilan

EIRIKUR LINDENSKOV

Mikudagin í næstu viku fer Rúsdrekka og Narkotikaráðið undir eina stórvingna herferð í sambandi við, at árið í ár í Føroyum er skírt Heilaárið.

– Vit hava leigað Ternuna I í trýggjar vikur og umborð fara vit hava eina stóra framsýning um heilan, sigur Pól Jákup Thomsen, skrivari hjá Rúsdrekka og Narkotikaráðnum.

Pól Jákup Thomsen sigur, at ætlanin er at sigla til øll tey stórrí plássini í Føroyum. Byrjað verður mikudagin, tá Ternan fer til Sands. Hósdagin verður skipið á Tvøroyri og friggjadagin í Vági.

– Fyrrapartarnar á degnum er ætlanin at bjóða øllum framhaldsdeildunum kring landið eins og miðnámskúlunum at vitja framsýningina. Seinnapartin og um kvæðið verður so opið fyri almenninginum,

Rúsdrekka og Narkotikaráðið hevur leigað Ternuna I, sum í trýggjar vikur fer at sigla kring oyggjarnar við framsýning um heilan

sigur hann. Umborð á Ternuni I verður alt tað nýggjasta innan heilagransking at siggja, eins og víst verður á, hvat vit kunnu gera til tess at verja heilan.

– Tað er so mangt sum kann virka fyribyrgjandi fyri heilan, sigur Pól Jákup

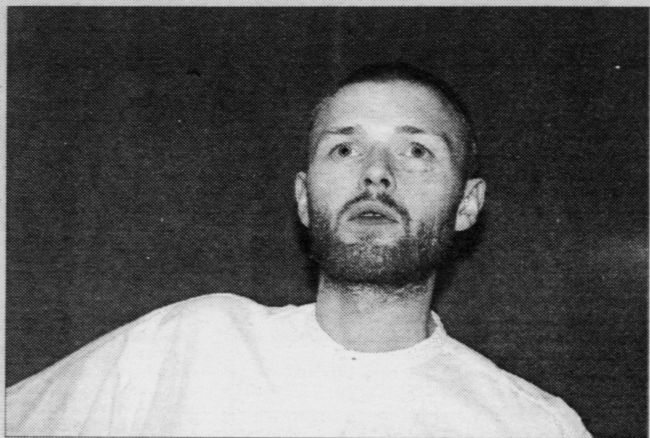
Thomsen.

– Tað kann m. a. gerast so einfalt sum ikki at eta ov nógv feitt. Ella ikki at drekka ov nógv rúsdrekka ella nýta onnur rúsevni.

– Eisini tað at nýta súkkuluhjálmar er fyribyrgjandi fyri heilan, sigur Pól Jákup Thomsen

Leikumæli:

»Lívstrá« - um eina líðing, ið sigraði

Hetta er søgan um eitt einsamt menniskja. Eitt sjáldsama einsamt og líðandi menniskja, ið brendist upp, tá innari eldurin bleiv ov stórur, tí eingin var har at taka hitan. – Um eina líðandi náttúru, ið søkt sær tungu leiðina afturum allar facadur fyri at finna tann sanna alskin, ið altíð er ov stórur, um hann einans verður at finna búgv í tær einsamallum.

Men hetta er ikki alt – langt frá. Tað, sum ger søguna so sermerkta og stóra, er, at hendan einsamalla náttúran ongantíð

sveik. Hon valdi heldur at brennast upp av sannleikanum, enn tað at venda aftur og legði tiskil eftir sær stórar slóðbrótandi varðar, ið einans kunnu siggjast, um eygað vendar sær frá køldu køvandi rammunum, ið ikki tola hitan frá teirri skapandi megini, teirri brennandi kjarnuni, frumkensluni - tí brúandi alskinum.

Og júst hetta, at rinki megnaði at koma eldin uttan eldurin sjálvur - at einki kundi steðga líðingini uttan eitt fult uppiborið sjálmorð, hevði við sær, at líðing sigraði og gav eftir

seg vakrar varðar, ið vera at skína ígjøgnum sjálvt tað svartasta myrkið.

Her er talan um heims-kenda listamálaran Van Gogh, sum í hesum døgum verður borin fram í leikinum »Lívstrá« eftir Hans Tórgarð (sum hann eisini sjálvur spælir).

Um sjálfvan leikin kann í stuttum sigast: Ein gløgður og gávumildur leikur um ein gløggan og gávumildan listarmann, spældur av einum gløgnum og gávumildum leikara.

Takk fyr!

Bárður Persson

Politisk viðmerking

Politiskt tryst lagt á ognarar um at avhenda flakavirkið í Vági

Sagt varð í løgmanrøðuni, at fólkatalið í Føroyum vaks stóðugt.

Tað ger tað bara ikki allastaðni. Suðuroyggin og onnur útjaðarøki hava 0 vøkstur.

Sagt varð eisini, at arbeiðsloysið í Føroyum minkar stóðugt - men tað ger tað bara ikki allastaðni.

Suðuroyggin liggur langt ovast við tøkum arbeiðsleysum fólki, meðan fleiri eru endaði á forsorgarlógin, ið tá tey hava verið arbeiðsleys í meira enn trí ár.

Tað er tann kontoin, sum formaður fólkalokksins so speikandi kallaði *bumsakontoin*.

Taka vit hesar niðurstøður til eftirtektar, og tað gera vit, er tað umráðandi at hava tann setningin í stevnuni hjá samgonguni fyrri eyga, sum viðger øksimeningina.

Syðra helvt av Suðuroynni fór eins og restin av landinum vinnuliga fyrri bakka. Hetta ókið skilti seg

frá restini av landinum tann vegin, at eingin politiskur vilji var til at lata virkið í Vági uppafur.

Tað forseglaða flakavirkið í Vági er ein tann stórsta sorgarsøgan í landinum. Har slapp borgarin eins og aðrastaðni at bera sín part av kreppuni, men arbeiðs-plássidi lat ikki uppafur, so at intøkur kundu gevast til samfelagið har.

Broyttar tíðir og broyttir siðir saman við broyttum vilja, huga og hegni geva tí nú hesum øki eina lívs-vón aftur.

Hygga vit í tað fyrsta rit-idi frá vinnumálastýrinum um vinnupolitikk, so siggja vit, at tað var tann politiska búskaparfrøðin, ið stýrði hesum øki saman við restini av landinum á húsagang, meðan sama frøðin lat eyg-unu aftur fyri Suðuroynni og bjargðið øðrum økjum í landinum.

Sagt verður har, at høv-uðssjónarmiðið í teirri pol-

itisku búskaparfrøðini er, at tað ikki er ein spurningur, um tað almenna skal leggja seg út í marknaðarbúskapin, men heldur *hvussu* ein best skipar samspælið millum tað almenna og tað privata, og *hvussu* nógv samspæl skal vera.

Rímiligt er, at tað verður eitt samspæl millum tað almenna og tað privata, sum fær gongd á aftur í hesum øki, og so sum nú sær út, eru vónirnar ikki ongar fyrri, at tað fer at bera til.

Tað er piskandi neyðugt við einum klárum politiskum signali, skal ikki vinnu-loysi eta alt lokalsamfelagið upp.

Suðuroyggin er eitt talandi dømi um, at nútíðar Føroyar ikki eru fyrri øll. Hetta er ikki rímiligt, og hetta eigur at havast í huga í teimum vinnuliga fram-brotum, ið koma skulu.

Tí fingi vit eitt avlaga lokalsamfelag við toppstillaðum skattatrýsti.

Vit fáa eina ónda ringrás í tilíukum kommunum. Tær gerast ikki lokkandi at bú-seta seg í, tí tær eru alt ov dýrar skattliga særð, og hava tá munandi longri tíð um at koma fyrri seg aftur, enn aðrar hava tað.

Vón fyrri stavni

Um dagarnar var stundum harðligur orðadráttur í tinginum undir viðgerðini av lögmanrøðuni um, hvør ið hevði skyldina av hvørjum, tá ið Føroyar fóru á húsagang. Aftan á ein av hesum gav landsstýrismaðurin í fiskivinnumálum bindandi lyftu um, at hann skuldi standa við mína líð, um eg vildi standa við hansara í royndunum fyrri at fáa látið flakavirkið í Vági uppafur.

Sjávandi leggja vit knørr við knarrarborð. Tað gjørdi vit jú longu, tá ið vit undir-skrivaðu traktatuna um tann suverena statin, og tað hava vit gjørt í sambandi við at lata flakavirkið í Vági upp-

aftur.

Sambært henni, so kemur Framtaksgrunnurin, sum eigur Fiskavirking, sum eigur flakavirkið í Vági á føroyskar hendur, og so er vón fyrri stavn.

Hetta hava teir, ið sitið hava sum ravnur yvir deyðseyða, skrivað sær aftan fyrri oyra, og eru tí tann politiska vegin bukaðir til beinanvegin at taka stig til at avhenda flakavirkið fyrri ein rímiligan kostnað.

Tað er ikki annað enn tann turri óreinskapur, ið hevur fingið hesar menn til í árávis at krevja ein sølu-prís upp á 12 mió. kr., ella eitt leigugjald upp á 5.000 kr. um dagin fyrri eitt virkið, sum í sínari tíð varð niðurskrivað til 0 kr.

Nú vita teir, at tað eru broyttar tíðir í Føroyum, og at ravnur yvir deyðseyða er stutt stutt lív lagað.

Tað er endiliga prokla-meraður ein politiskur vilji á tingi og í landsstýri til at

reka hesar burtur, og at skapa vinnuligum áhuga-málum rímiligan gróðrabótin, fyrri at tað aftur kann bera til í Suðuroy.

So skjótt kann tað gerast!

Hergeir Nielsen